

Дѣянія.

каменемъ побивахъ егд: и свидѣтеліе (снѣмшее) рѣзы свою, положиша прѣ ногѣ юноши нарицаемаго Саула: И каменемъ побивахъ Стефана, молащася и глаголюща: Господи Иисусе, пріими духъ мой. Преклонъ же колена, возопи гласомъ вѣлимъ: Господи, не постави имъ грѣхъ сего. И сѧ рѣкъ успе.

Аллилія, Гласъ І.

Благоволіа єсіи Господи зѣмлю твою, возвратиа єсіи плащенъ Іаковъ.

Стіхъ:

Иѣлость и истина срѣтостъса, правда и миръ (блѣзы) вѣзыстася.

Бо вторникъ Г. Недѣли По пасхѣ.

Гласъ В. Прокименъ, Гласъ З.

Спаси Господи людни твоя, и благослови достоаніе твоє.

Стіхъ:

Къ тебѣ Господи воззовъ, Боже мой да не премолчиши ѿ менѣ.

Дѣянія святыхъ апостолъ Членіе.

Зад

Ро дній ѿны, Філіппъ сошедъ во градъ Самарійскій, проповѣдаше имъ Христѣ. Енимѣхъ же народи глаголемымъ ѿ Філіппа єдинодушнш, слышаще и видавше знаменіа, иже твораше. Деси во нечестіи ѿ многихъ ильзинихъ л, вопиюще гласомъ вѣлимъ, исходяще: мнози же разслабленіи, и хроміи исцѣляшася. И видѣла радость вѣлія во градѣ толь. Иже же иконы именемъ Симонъ, прежде вѣ во градѣ волхвъ, и удивлѧ извѣсь Самарійскій, глаголя икоего быти себѣ велика: блаже енимѣхъ вси ѿ мала даже до велика, глаголюще: сій єсть сила Божія велика. Енимѣхъ же ємъ, за сіе, ико довольно время волхвованіи удивлѧше ихъ. Богда же вѣроваша Філіппъ благовѣщующе иже ѿ царствіи Божіи, и ѿ именіи Иисуса Христова, крещахъ сѧ мѣжіе же и жены. Симонъ же и той вѣрова, и крещен, вѣ превыбѣа и Філіппа, видя же сілы и знаменія вѣлія бываема, ужасенъ дивлѧшеся. Олышавше же иже во Іерусалимѣ апостоли, ико прїѣхъ Самарія слово Божіе послаша къ нимъ Пе-